

Forøgelse dels som Følge af, at Slagtehusene ofte ville gaa over til — i større Omfang end hidtil — tillige at blive Eksportslagtehus. Skulde dette ske, vil det, naar Forholdene ordnes som foreslaaet, komme Staten tilgode ved at formindske den Erstatning, hvorom der kan blive Spørgsmaal. Hvilken Byrde der i Henhold til denne Bestemmelse kan blive Tale om, er det ikke muligt at have nogen Mening om. Det vil væsentlig bero paa, hvor stor en Del af de til Byerne indførte Svin der komme fra Andelsslagterierne. For Københavns Vedkommende synes Indførelsen fra de nævnte Slagterier i ethvert Fald for Øjeblikket ikke at være videre stor. For at afskære rent smaalige Krav om Erstatning har man foreslaaet, at saadan ikke ydes, med mindre den vil andrage over 5 pCt. af den hidtidige Gennemsnitsindtægt.

Medens der indenfor Kommissionen har hersket Enighed om, at det under Hensyn til de ovenfor fremsatte Betragtninger maa anses som stemmende med Billighed, at der af Statskassen tilstaaes de paagældende Købstæder en Erstatning for de dem ved Statskontrollens Etablering paaførte Tab, er det dog af enkelte Medlemmer (Blem, Valentiner og Schou) hævdet, at Udredelsen af en saadan Erstatning absolut bør være begrænset til nogle faa Aar. De nævnte Medlemmer have i denne Henseende ønsket udtrykkelig at præcisere, at naar de ikke desmindre have ment at kunne afholde sig fra at fremsætte et hertil sigtende Ændringsforslag, har dette alene været begrundet i den Omstændighed, at den heromhandlede Lov er foreslaaet revideret i Løbet af 5 Aar, og at den ønskede Begrænsning derigennem formenes at ville opnaas.

Afgørelsen af, hvorvidt Erstatning i et givet Tilfælde bør tilstaaes en Købstad med offentligt Slagtehus, maa efter Kommissionens Mening i første Række bero paa, om det fra Købstadkommunens Side kan godtgøres, at der som Følge af denne Lovs Bestemmelser er paaført den Tab. Forsaa vidt et efter Lovens Ikrafttræden indtraadt Tab maatte være begrundet i udenfor Loven liggende Omstændigheder, saasom at den for de kommunale Slagtehus forøvrigt mindre væsentlige Slagtning til Eksport maatte være bortfaldet eller dog betydelig indskrænket paa Grund af forandrede Eksportvilkaar (f. Eks. Overgang til Udførsel af Kreaturer m. v. i levende i Stedet for i slagtet Tilstand paa Grund af Ophævelse af de nuværende Hindringer for Indførsel til Udlandet af levende Kvæg og Svin), vil et saadant Tab ikke kunne paaberaabes som Erstatningsadkomst.

Spørgsmaalet bliver dernæst, hvorvidt enhver som Følge af Lovens Bestemmelser fremkommen Nedgang i Slagtehus- og Kontrolafgifter bør berettige til Erstatning af Statskassen.

Medens det utvivlsomt maa erkendes for rigtigt, at der strængt taget kun burde ydes Erstatning til Købstæder, der paa Grund af Loven blive ude af Stand til gennem Slagtehus- og Kontrolafgiften at indvinde et til passende Forrentning og Amortisation af deres Anlægskapital tilstrækkeligt Nettoudbytte, idet en videregaaende Indrømmelse af Erstatning ikke synes at kunne begrundes ved Retfærdigheds- og Billighedshensyn, da det ikke bør være Statens Sag at forhjælpe Købstæderne til et saadant Udbytte af de i Slagtehusene indestaaende Kapitaler, at der heraf kunde resultere en ligefrem Gevinst, er den praktiske Løsning af Erstatningsspørgsmaalet ud fra det saaledes opstillede Princip dog forekommet Kommissionen at være forbundet med saadanne Vanskeligheder, at man ikke har